

og vedtaget Forslag om Igangsættelse af Nødarbejder, som man havde haabet skulde faa en vid Udstrækning, vilde stryge et Beløb paa 200 000 Kr., som netop i Hovedsagen vilde blive udgivet til Arbejdsløn. Jeg havde nu ventet, at Beløbet havde været opført paa det foreliggende Finanslovsforslag for 1923—24, men da dette ikke er Tilfældet, har jeg tilladt mig udenfor Betænkningen at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa at opføre paa Finansloven det Beløb, som af Ministeren var foreslaaet paa sidste Aars Finanslov. Naar jeg har tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, er det netop med Henblik paa det heldige i at skaffe Arbejde til de ledige Hænder i den Del af Jylland, hvor Banen skal gaa. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har jo allerede nævnt, at det altid vil være en god Forretning at lade de arbejdsløse udføre produktivt Arbejde for de Penge, de faar, og da denne Bane dog skal gennemføres i en nær Fremtid, synes jeg, der er saa meget mere Grund til at paabegynde Arbejdet nu. Den vil faa stor Betydning for den Del af Landet, den gaar igennem. Den vil sætte mange ledige Hænder i Virksomhed, og den vil kunne optage en effektiv Konkurrence med det Net af Rutebiler, som nu befarer den paagældende Egn. Det maa derfor være en god Forretning for Statsbanerne at gennemføre dette Projekt. Der vil spares to Mils Kørsel. Eksprestogene maa nu gøre Ophold paa 20—25 Minutter i Aarhus og Randers, hvor Lokomotiverne maa holde med fuld Damp oppe. Ved Gennemførelsen af denne Bane vilde der med det direkte Dobbeltspor fra Aarhus til Randers kunne spares mange Penge.

Det er mig bekendt, at man indenfor Statsbanerne i disse Tider tumler med en Plan om at skille Godstrafikken ud fra Persontrafikken med det Formaal at etablere hurtiggaaende Persontog, som skulde standse ved alle Stationer, men kun faa Minutter. Som et Led i Iværksættelsen af denne Plan vilde netop denne Banelinie fra Aarhus til Randers faa ikke ringe Betydning. Ogsaa af en anden Grund har jeg tilladt mig at fremdrage dette Spørgsmaal, idet nemlig Projektet angaaende Aarhus Banegaard i sin Tid blev vedtaget netop under Forudsætning af, at man fik denne

Bane fra Aarhus til Randers, da der saa kunde skabes Gennemkørsel baade i Aarhus og i Randers. Netop med Henblik paa den kommende Aarhus—Randers-Banekom Aarhus Banegaard til at ligge, hvor den nu ligger og ogsaa i Fremtiden skal blive liggende. Der var jo Tale om at flytte den ud i Mølleengen, men man skilte i Stedet for som bekendt Personbanegaarden fra Godsbanegaarden og lagde denne sidste ud i Mølleengen, medens man beholdt Personbanegaarden i Ryesgade. Det skete udelukkende for at man kunde faa bygget en Rebroussementsstation. Ved Loven af 20. Marts 1918, ved hvilken Aarhus—Randers-Banen blev vedtaget, blev det da ogsaa betydet, at der ved en Højbane skulde skabes Gennemkørsel direkte til Randers, og det er Gang paa Gang under Forhandlingerne om Aarhus Banegaard og særlig i Landstingsudvalgets Betænkning af 10. Marts 1916 fremhævet, at den største Fordel ved at følge den Plan, som man altsaa fulgte, at skille Person- og Godsbanegaardene fra hinanden, var den, at Udførelsen af denne Plan ikke lagde Hindringer i Vejen for den saakaldte Hammerichske Plan. Den Hammerichske Plan gik som alt omtalt ud paa at skabe en saadan Gennemkørsel og at bygge en saadan Bane som nævnt. Nu vil jeg gerne spørge Ministeren, om der maaske hos den øverste Baneledelse skulde være en Opinion mod dette Projekt, og om det muligvis har nogen Indflydelse paa, at denne Banestrækning stadig ikke gennemføres. Det er jo en bekendt Sag, at daværende Folketingsmand Hammerich fik trumfet denne Sag igennem i Rigsdagen mod den øverste Baneledelses Villie, og at selve Projektet endogsaa er udarbejdet af en af ham antaget privat Ingeniør. Jeg vilde sætte megen Pris paa, at Ministeren fra denne Talerstol vilde erklære, at dette ikke er Tilfældet, thi det er en slet ikke ualmindelig Mening i Befolkningen, at Planen om Aarhus—Randers-Banen skal strande, fordi den øverste Jernbaneledelses Mening gaar imod den, og fordi den i sin Tid er trumfet igennem mod deres Villie. Hvis det kun er økonomiske Hensyn, som bevirker, at Bevillingen til dette Foretagende i Fjor blev taget ud af Finansloven og heller ikke er optaget i Aar, vil jeg i Henhold til de Ud-